

Naar man vil opretholde en Hær, er det vel nok nødvendigt, at der er Regler for, hvorledes de underordnede skulle optræde overfor de overordnede og omvendt, men det kunde jo dog ogsaa være saaledes, at man tog Hensyn til, om de overordnede havde gjort sig skyldige i en saadan Optræden, at en Tilrettevisning i alt Fald kunde undskyldes.

Medens Vilhelm Larsen sad i Arresten, var der en Del Borgere, væsentlig hans private Venner der i Byen, der følte, at han var den forurettede, navnlig naar man saa hen til, hvilken mild Straf de Herrer Officerer fik, de idømtes henholdsvis 4 — 4 — 2 og 2 Dages Kvarterarrest. Det forekommer mig, at man er optraadt ret mildt overfor dem. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) gjorde opmærksom paa, at man i den militære Ret ikke tog Hensyn til, om den, der havde forset sig, havde begaaet Forseelsen i beruset Tilstand, men at det snarere var et skærpende Element. Nu synes jeg, at man i hvert Fald har været ret mild i sin Dom overfor de Herrer. Det kan være, at man ikke kunde dømme dem haardere. Det skal jeg ikke udtale mig om. Men det er i alt Fald den almindelige Opfattelse, at i Forhold til f. Eks. Officerernes Dom var Vilhelm Larsens Dom ret haard. For at bevidne ham det, var der en Del Borgere, der foretog en Indsamling for at overrække ham en Gave, naar han kom ud af Arresten. Denne Gave, der ikke blev meget stor — hele Beløbet kom til at andrage 207 Kr. — blev overrakt ham i et lille Sølvbæger, men for denne Forseelse, at han modtog denne Gave, dømtes Larsen til Udstødelse af Hæren.

Formanden: Jeg skal henstille, om det ærede Medlem ikke vil finde det rigtigt at indskrænke Referatet af denne Sag, navnlig under Hensyn til, at den er saa grundig omtalt under Finanslovens første Behandling.

N. C. Christensen: Jeg skal indskrænke mig til at notere, at vedkommende fik denne Dom, og at den muligvis kunde være bleven noget mildere, dersom den kunde være bleven appelleret, altsaa, at det for den dømte kunde have været en Fordel, om der havde været en Appelinstans, som der her foreslaas.

Naar man i øvrigt undersøger den militære Straffelov, viser det sig, at den er en Klasselov i allergrimmeste Forstand.

Den indeholder en hel Del skarpe, barbariske og vanærende Straffe. Men disse Straffe eller i alt Fald de værste af dem kunne ikke anvendes paa Underofficerer, og de fleste af dem kunne heller ikke anvendes paa Officerer, hvorimod menige kunne underkastes dem. Af disse Straffe skal jeg nævne Fængsel i Bøjen, der har to Grader: strengt Fængsel i Bøjen og almindelig Arrest i Bøjen. Denne Straf blev indført ved Revisionen af den militære Straffelov i 1881. Det var en ret uhyggelig og grim Lap, man den Gang satte paa den militære Strafferetspleje. Man naaede derved ganske vist at faa fjernet Pryglestraffen og Krumslutningen, men det var i alt Fald nu paa Tide at faa fjernet denne Lap og, naar man endelig skal lappe, faa den erstattet med en anden, der ser lidt mere tiltalende ud og er lidt mere i Overensstemmelse med den humane Tid, vi leve i. Straf i Bøjen bestaar jo i, at der om vedkommendes ene Ben — ved den strenge Straf om begge Ben — lægges en Ring, der ved en alenlang Kæde er hæftet til Gulvet, og han faar kun Tæpper, for saa vidt Straffen foregaar paa Landjorden, og Kjøklæder, for saa vidt det er i Skib, om Natten.

Jeg erindrer tydeligt, den Gang denne Straf første Gang blev bragt til Anvendelse i Aalborg. Det var i Efteraaret 1882, og den, som Straffen gik ud over, var en indkaldt menig. Den Forseelse, han havde gjort sig skyldig i, var, at han havde gaaet paa Gaden i ureglementeret Paaklædning. Han havde mødt en Sergeant, med hvem han var kommen i Karambolage, ogsaa fordi han vilde liste sig bort uden at hilse, idet han vidste, at han var ureglementeret paaklædt. Denne Sergeant var ikke vel lidt, og da den menige blev dømt til nogle Dages Arrest i Bøjen, kom der en saadan Forbitrelse frem blandt hans Kammerater, at da nogle Aftener efter det militære Musikkorps gik gennem Gaderne, efterfulgt naturligvis for det første af en Del af de indkaldte Soldater og tilige af en Del civile, blev vedkommende Sergeant i Trængslen skubbet om og stødt ind gennem et Vindue i en Bagerbutik, tror jeg, det var. Paa Grund af disse Uroligheder blev adskillige Soldater idømte ret haarde Straffe, 1 endog 6 Aars Tugthusstraf. Man vil se, at den Maade, hvorpaa man den Gang modtog Bøjestraffens Indførelse i Hæren, var alt andet end velvillig, og jeg tror ikke, at denne Straf er bleven mere populær siden.

Naar vi i det hele skulle til at røre